

COMUNICAT
Arran la greu crisi de
persones refugiades
31 d'agost del 2015

Consternades, moltes persones, veiem com milers de persones refugiades fugen desesperadament dels seus països en perilloses travessies, trobant la mort, sovint, en el seu intent d'arribar a un país segur que els doni les mínimes garanties que els permeti continuar amb el seu projecte de vida. Consternades i avergonyides, moltes persones, patim la inacció dels Estats europeus, l'aixecament de noves tanques, la desmemòria de molts, i la deshumanització de quasi tots els governs europeus en la pitjor crisi de persones refugiades des de la Segona Guerra Mundial. Motiu pel qual es van crear tots els instruments internacionals necessaris perquè un episodi com aquell no tornés a succeir i garantir la protecció d'aquells que ho necessitessin en circumstàncies similars. La Directiva 2001/55/CE, relativa a les normes mínimes per la concessió de protecció temporal en cas d'afluència massiva de persones desplaçades en seria un exemple. Per què no s'aplica? A qui va dirigida si no a persones que fugen de la guerra?

S'han dit, i repetit, per Amnistia Internacional, i moltes altres organitzacions, les possibles solucions per evitar aquesta profunda crisi humanitària: Operacions de rescat amb l'objectiu de salvar vides i evitar més morts al mediterrani; Corredors humanitaris que garanteixin l'exercici del dret d'asil i la seguretat de les persones que ho necessiten, tenint en compte que la gran majoria són susceptibles de ser-ho al venir de països com Síria, Líbia, Iemen, etc.; Quotes de reassentaments, establint una quota anual de persones refugiades que cada Estat pot/vol acollir, i accedir a visats humanitaris perquè les persones que ho necessitin puguin arribar a Europa d'una forma segura; i per últim, vincular el control de fluxos migratoris als conflictes que els originen.

Davant tanta consternació i impotència, però, hi ha mostres d'humanitat, petites flames, mostres de persones, iniciatives individuals i col·lectives, que estenen la mà a les persones refugiades i els diuen que si que són benvingudes als nostres països. És el que necessiten les persones refugiades, deixar de fugir, arribar a un lloc segur, poder triar on continuar amb les seves vides, que se'ls garanteixi el dret d'asil, i allà trobar una verdadera acollida, basada en la implicació de la societat a oferir-los suport afectiu i social, i la solidaritat necessària que els permeti guarir les seves ferides. Prou dur és per una persona deixar de ser el que era: deixar el seu país, la seva vida, la seva posició social, els seus amics, la seva família, els drets adquirits, etc. com per amb tot aquest patiment haver d'emprendre un viatge inacabable, i extremadament perillós, ple d'obstacles, de repressió, i de mostres d'incomprensió. És urgent que aquestes petites flames s'estenguin i acollim, cada vegada a més llocs, a les persones refugiades que ho necessitin. Convertim les nostres cases, les nostres ciutats, els nostres països en llocs acollidors, llocs en els que creem els dispositius necessaris per garantir una bona acollida, individual i familiar, alhora que ens impliquem en les causes que originen persones refugiades.

En aquest sentit, celebrem la iniciativa de l'ajuntament de Barcelona, Ada Colau, de crear una xarxa de ciutats d'acollida de persones refugiades. Creiem que és aquest el

COMUNICAT
Arran la greu crisi de
persones refugiades
31 d'agost del 2015

camí que cal seguir. Tenim interessants antecedents que així ho demostren, com l'acollida dels Balcans o el programa de ciutats-refugi que va acollir a defensors/es de drets humans greument amenaçats. Cal implicar al major nombre de municipis possibles i alhora que acollir a les persones refugiades, pressionar al govern espanyol perquè canviï la seva política d'asil, vergonyant en xifres, ara, encara més; pressionar a la Unió Europea perquè canviï la seva política d'asil, i prioritzi la protecció de les persones mereixedores de protecció internacional per davant del control de les fronteres.

Des d' Ambdrets volem contribuir, i treballem, per a la creació d'una verdadera societat d'acollida, una societat comprensiva i generosa amb l'altre, que reconeix les seves aportacions i valora la seva diversitat. És el millor antídote, si no l'únic ja, per humanitzar el món.